

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. M.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 31. 07. 2019 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí
žalované ze dne 13. 05. 2019 č. j. X o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 31. 07. 2019 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 13. 05. 2019. Tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutím změnila rozhodnutí ze dne 28. 02. 2019 tak, že žalobci přiznala od 27. 09. 2018 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Žalovaná přitom vycházela z posudku vypracovaného lékařem České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 07. 2019, dle kterého je žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu invalidním ve II. stupni, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činí 50 % podle kapitoly VI. položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Datum vzniku této invalidity bylo stanoveno dnem 27. 09. 2018.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které nesouhlasil s tím, že pokles jeho pracovní schopnosti činí jen 50 %. Tato pracovní schopnost u něj poklesla o 70 %, neboť se jedná o těžké funkční postižení podle položky 1d v kapitole VI. přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a nikoliv podle položky 1c. Poukázal na to, že je neschopen výkonu celoživotního zaměstnání v profesi klempíře. Není schopen sám jít ani před dům, s ohledem na špatné smyslové vjemy a koordinaci pohybu naráží i v bytě. Před opakovanými mozkovými příhodami byl velmi aktivní a pracovitý a nyní v důsledku zdravotních postižení je odkázán toliko na vnitřek bytu, v němž žije zcela za pomoci manželky. Nedovede si představit, že by byl schopen nějaké rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti. Za největší vadu rozhodnutí žalované považuje jejich povrchnost a obecnost, protože nepřihlédla k jeho osobě a zdravotnímu postižení, jeho věku, vzdělání, celoživotní práci, k pracovním zkušenostem a znalostem. Žalobce navrhoval, aby mu byla přiznána invalidita III. stupně.
3. K nařízenému jednání krajského soudu dne 25. června 2020 se nedostavil žádný z účastníků řízení, proto soud jednal v jejich nepřítomnosti v souladu s ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 31. 07. 2019 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Opavě, dávkovým spisem žalobce a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26. 02. 2020 a doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 23. 04. 2020 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s. ř. s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 27. 08. 2018. Na základě této jeho žádosti byl pověřeným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Opava vypracován posudek dne 25. 01. 2019, podle něhož je žalobce invalidní, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činí 45 % podle kapitoly VII., položky 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a s ohledem na další zdravotní postižení byla tato hodnota zvýšena o dalších 10 %, celkem na 45 %. Žalovaná na základě tohoto posudku vydala rozhodnutí ze dne 28. 02. 2019, jímž žalobci od 27. 09. 2

České správy sociálního zabezpečení, podle jehož posudku ze dne 12. 04. 2019 je žalobce invalidní a jedná se u něj o II. stupeň invalidity, neboť pracovní schopnost poklesla o 50 %. Rozhodující příčinu dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobce hodnotil tento lékař podle kapitoly VI., položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Následně žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 05. 2019 změnila své rozhodnutí ze dne 28. 02. 2019 podle ust. § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. tak, že žalobci přiznala invalidní důchod pro invaliditu II. stupně od 27. 09. 2018. V dávkovém spise žalobce se nachází přípis nazvaný „Autoremedura“ (záznam pro oddělení 421 žalované), který odkazuje na posudek žalobce vypracovaný lékařem České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 04. 2019, podle něhož „lze námitkám vyhovět v plném rozsahu a má být provedena autoremedura“. Jelikož žalobce napadl rozhodnutí žalované ze dne 13. 05. 2019 námitkami, byl opětovně posouzen lékařem České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 07. 2019 a i podle tohoto posudku je žalobce invalidním ve II. stupni, neboť pokles pracovní schopnosti činí 50 % podle kapitoly VI. položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, zamítla žalobcovy námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 13. 05. 2019.

6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, když se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela z propouštěcí zprávy rehabilitačního ústavu Hrabyně z hospitalizace ze dne 14. 06. až 27. 09. 2018, z propouštěcí zprávy neurologie SZZ Krnov od 29. do 31. 05. 2018, z propouštěcí zprávy neurologie státní nemocnice Opava 7 ze dne 14. 06. 2018, z nálezu neurologa MUDr. K. ze dne 12. 10. 2018, z diagnostického vyšetření RNDr. K. ze dne 23. 10. 2018, výpisu ze zdravotní dokumentace MUDr. G., z nálezu neurologie MUDr. B. ze dne 10. 01. 2019 a ze dne 19. 02. 2020, očního vyšetření MUDr. W. ze dne 28. 12. 2018, 11. 06. 2019 a 07. 08. 2019, RTG páteře MUDr. P. ze dne 3. 6. 2019, rehabilitačního nálezu MUDr. H. ze dne 3. 6. 2019, nálezu psychiatrie MUDr. D. ze dne 31. 08. 2019. Posudková komise uvedla v posudku stěžejní lékařské nálezy a učinila závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je u žalobce stav po centrální mozkové příhodě v květnu a červnu 2018 s reziduální levostrannou hemianopsií, homonymní lehkou centrální monoparézou pravé horní končetiny, taktilní pravostranou i levostrannou hem

MPSV ČR uzavřela, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní a že se jedná o invaliditu II. stupně.

7. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Se zřetelem k výše uvedenému posudku PK MPSV ČR krajský soud nezpochybnuje, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí činil pokles pracovní schopnosti žalobce 60 % a že se tedy jednalo o invaliditu II. stupně. Krajský soud však nemůže souhlasit s postupem žalované, která rozhodnutím ze dne 13. 5. 2019 rozhodla o nároku žalobce na invalidní důchod podle ust. § 87 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. s tímto postupem žalované, která pojala své rozhodnutí za tzv. „autoremedurní“, zdejší krajský soud ve svých rozhodnutích opakovaně vyslovil nesouhlas a odkázal na důvodovou zprávu k zákonu č. 479/2008 Sb., jímž bylo uzákoněno námitkové řízení. Podle důvodové zprávy k tomuto zákonu je námitkové řízení navrhováno jako zvláštní řízení tak, aby vzhledem k současné neexistenci odvolacího řízení správního nebylo nadále plně suplováno soudním řízením. Z hlediska tohoto účelu bylo navrženo zavést námitkové řízení na obdobném principu jako řízení v druhé instanci správní tak, aby vedlo k naplnění práva účastníka řízení na řádný opravný prostředek v dávkových věcech důchodového pojištění. Podle ust. § 87 správního řádu může správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví odvolání, a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, leda že s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas. Smyslem této tzv. autoremedury“ je tedy možnost, aby správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, jej mohl sám zrušit nebo změnit, pokud tím plně vyhoví účastníkům řízení, aniž by věc podstupoval k projednání a rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu. V předmětném řízení žalovaná využila tohoto zákonného ustanovení, avšak učinila tak za situace, že své rozhodnutí změnila na základě důkazního prostředku – posudku o invaliditě žalobce podaného lékařem České správy sociálního zabezpečení v námitkovém řízení dne 12. 04. 2018. Jestliže je námitkové řízení svým obsahem odvolacím řízením, pak dle názoru krajského soudu není rozhodující to, že ve věci rozhoduje též správní orgán, tedy Česká správa sociálního zabezpečení, nýbrž to, že posudek, na základě kterého změnila své rozhodnutí v rámci autoremedury, byl vypracován posudkovým orgánem v rámci již námitkového – tedy svým způsobem odvolacího řízení. Smyslu autoremedurního řízení odporuje to, aby správní orgán I. stupně pro své rozhodnutí využil důkazního prostředku vyhotoveného již v odvolacím, tedy námitkovém řízení. Postup žalované rozhodové v rámci autoremedury při využití důkazního prostředku provedeného již v rámci námitkového řízení odporuje smyslu ust. § 87 správního řádu a jedná se tedy o vadu řízení. S ohledem na závěr posudku PK MPSV ČR, který je shodný s posudky lékařů České správy sociálního zabezpečení v rámci námitkov

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná právo náhrady nákladů řízení nemá ze zákona (ust. § 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. června 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce